

РЕШЕНИЕ

№ № 34343

гр. София, 20.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3488** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. А. А.–гражданин на Република Турция срещу отказ за издаване на виза вид „С” за посещение в РБ от 11.03.2025г. , издаден от длъжностно лице на генералното консулство на РБ в [населено място], Турция.

В жалбата се поддържа, че отказът е незаконосъобразен, като се поддържат основания за издаването му от некомпетентен орган, при неспазване на формата, в нарушение на материалноправните и процесуалните норми, при несъответствие с целта на закона, с искане за обявяването му за нищожен, при условията на евентуалност – отмяна като незаконосъобразен. По отношение на нарушението на формата уточнява, че не са спазени изискуемите реквизити и форма по чл. 59, ал. 2 АПК - липсват конкретни фактически и правни основания, дата на издаване, индивидуализация на заявлението, а посоченото основание „целта и условията на планирания престой не са обосновани“ представлява бланкетно възпроизвеждане на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ без мотиви защо е приложим. Сочи, че в административното производство са представени достатъчно доказателства за туристическа цел и обезпечен престой - банкова наличност, хотелска резервация, двупосочен самолетен билет, застраховка, данни за трудова ангажираност и търговска дейност без публични задължения, семеен статус със съпруга и три деца, чисто съдебно минало, справка за пътувания, както и предходни български визи от 2023–2024 г., поради което материалноправната предпоставка за отказ не е налице. Твърди още съществено нарушение на принципите по чл. 7 и чл.9 от АПК, както и на чл. 35–36 АПК, тъй като органът не е изяснил всички факти и не е изискал допълнителни доказателства преди да

откаже, а съдебната практика приема, че липсата на мотиви е самостоятелно основание за отмяна. Иска съдът да отмени отказа и да върне преписката на органа със задължителни указания за издаване на законосъобразен акт, да присъди разноските. В допълнителна писмена молба по делото поддържа искането за отмяна на отказа и връщането на преписката, като претендира съдебно-деловодни разноски и за преводите на представените доказателства.

Ответникът оспорва жалбата, не изразява становище в хода по същество.

От фактическа страна се установява следното

На 05.03.2025г. С. А. А., гражданин на Република Турция е подал заявление № 25005899 в Генералното консулство на РБ в [населено място], Турция за издаване на виза, вид „С“, за краткосрочно пребиваване в РБ, с посочена цел туризъм, като е представил съответно изискуеми документи, налични в преписката – за наличие на финансови средства за планираното пътуване - извлечение от банкова сметка, платени резервации за настаняване и за двупосочен самолетен билет за семейно положение, удостоверение за адрес по местоживееене, за осъществявани преди това пътувания до РБ и други страни – удостоверение от гранична полиция на Република Турция за влизане и излизане, свидетелство за съдимост с посочване, че няма съдебно досие, нито архивно съдебно досие, за трудова ангажираност в страната си по пребиваване –удостоверение, че е управител на търговско дружество, занимаващо се с производство на мебели, справка за осигуровки, документ за наличие и липса на публични задължения на представляваното от него дружество, писмо с намерение и програма за предстоящото пътуване, застраховка за пътуване, които са представени и в превод по делото.

По заявлението, видно от представено копие на Приложение № 7, към чл. 34, ал.1 НУРИВОВР от ЗКС А. 3. е постановен отказ за издаване на поисканата виза, с маркиране на пункт „2“ от формуляра, съдържащ текст, че „целта и условията на планирания престой не са обосновани“.

От Дирекция „Миграция“ и ДАНС е изискана информация за проведена съгласувателна процедура, като от Дирекция „Миграция“ в писмо от 12.05.2025г. посочват, че издаването и съгласуването на визи вид „С“ е от компетенциите на МВнР, а от ДАНС в писмо от 15.05.2025г. посочват, че по подаденото от апликанта заявление за издаване на виза вид „С“ ДАНС не е изразявала становище, няма изготвени документи, относими към воденото производство.

Последвала е жалбата до съда.

От правна страна:

Жалбата е процесуално допустима по аргумент от чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ, подадена е в срок – на 24.03.2025г., срещу връчен на 11.03.2025г. отказ, от легитимирано лице.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК — относно компетентност, форма, спазване на процесуалните правила, съответствие с материалния закон и целта му.

Съгласно чл. 8 и чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за пътуване и виза, когато такава се изисква, като визите се издават, съответно отказват, от дипломатическите и консулските представителства на страната. Редът за издаване е уреден в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (ПМС № 198/11.07.2011 г.). Съгласно чл. 27, ал. 6 от Наредбата консулските длъжностни лица извършват проверка на представените данни и документи, като преди решението по заявлението задължително го изпращат до Националния визов център за справки и консултиране по Визовата информационна система. Съгласно чл. 34, ал. 1 от същата наредба виза не се издава, когато е налице някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ, а отказът се оформя във формуляр по образец (Приложение № 7), съдържащ мотиви и правно основание.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган — завеждащ „Консулска служба“ при Генералното консулство на Република България в И., оправомощен със заповед № 6/13.02.2025 г. на генералния консул и на основание заповед № 95-00-26/16.01.2025 г. на министъра на външните работи, които заповеди са представени по делото.

Актът е издаден в писмена форма, но е незаконосъобразен поради липса на мотиви — не са изложени конкретни фактически и правни основания, въз основа на които е направен изводът за отказ. Това представлява съществено нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, тъй като липсата на мотиви препятства съдебния контрол за законосъобразност и нарушава правото на защита на заявителя. В случая ответникът, за да откаже издаването на виза „С“ за краткосрочно пребиваване е маркирал пункт „2“ от ползвания формуляр на л. 14 от делото. Пункт „2“ съдържа текста : „целта и условията на планирания престой не са обосновани“. Във формуляра не се съдържа конкретното правно основание. Маркираното в него кореспондира с разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ: „Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит“. Същевременно заявителят е приложил към заявлението си съответните документи, включително и за планираното от него посещение със съответните резервации, което не е обсъдено от ответника в отказа.

От страна на ответника, включително и в хода на съдебното производство, не се представиха каквито и да е доказателства, обосноваващи основанието да откаже издаването на виза, а именно, че целта и условията на планирания престой не са обосновани. Напротив, доказателствата на заявителя сочат за обратното.

Анализът на доказателствата и посоченото в обжалвания акт води до решаващия извод, че издаденият на 11.03.2025 г. от ЗКС в ГК на РБ в [населено място], Република Турция отказ не съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2, вр. чл. 1 АПК, понеже не съдържа мотиви, обосноваващи прилагане на нормата на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ, която също не е изрично посочена, но съответства на отбелязания пункт от формуляра. При недоказване на фактическото основание в него, отказът е постановен и при неправилно прилагане на материалноправните норми на ЗЧРБ. С оглед необсъждането на приложените към заявлението документи, отказът е немотивиран и с дължимата от органа преценка на индивидуалното положение на заявителя, съобразно изискването за прилагане на член 32, § 1 и 2 и член 35, § 6 от Визовия кодекс, като кандидатът се уведомява за мотивите при отказ.

Горното обуславя отмяната на отказа. На основание чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК преписката следва да бъде изпратена на същия административен орган за ново произнасяне по заявлението от С. А. А. от 11.03.2025г., гражданин на Турция, за изпълнение на дадените с настоящото решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона.

Отмяната на отказа обуславя основателност на искането за възстановяване разноските за водене на делото, срещу размера на които ответникът не е възразил своевременно – държавна такса 10 лв. и 653, 25 лв. адвокатско възнаграждение, общо 663, 25 лв. По отношение на претендираните разходи за превод на документи 547, 92 лв. за делото, съдът намира, че не следва да се възлагат на ответника, тъй като съгласно чл.14, ал.3 от АПК страните са длъжни да представят документите на български език и тези разноски остават за тяхна сметка.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 6 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ от 11.03.2025г., издаден от завеждащ „Консулска служба“ при Генералното консулство на Република България в [населено място] за издаване на виза вид „С“, по заявление от 05.03.2025 г. на С. А. А., [дата на раждане], гражданин на Република Турция.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението на С. А. А. № 25005899 от 05.03.2025г., при спазване на дадените с настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на С. А. А., [дата на раждане], гражданин на Република Турция, разноските по делото в общ размер на 663, 25 лв. (шестотин шестдесет и три лева и двадесет и пет стотинки).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ, в 14 - дневен срок от съобщаването.

Съдия: